

er forment, maa man meget stærkt og indtrængende advare imod, at Lejere under nogen som helst Omstændighed frivilligt indgaar paa at betale en højere Husleje, thi hvis de gør det, vil de i saa godt som alle Tilfælde komme til at betale den, de vil være unddragne Nævnets Afgørelse af, hvor stor Lejen skal være. Hvis Lejerne derimod gør sig til Princip ikke frivillig at gaa ind paa Lejeforhøjelser, kan der naturligvis nok flyde Ubehageligheder for dem deraf i enkelte Tilfælde, og det kan ogsaa godt være, at denne Bestemmelse ikke er egnet til at skabe det bedste Forhold mellem Husejer og Lejer, men alligevel vil det være tilraadeligt, at Lejerne, efter at denne Lov er traadt i Kraft, ikke under nogen Omstændighed gaar ind paa at betale en højere Leje, end Huslejenævnet faar Lejlighed til at fastsætte.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger her, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse i dette Ting. Som Situationen har forment sig, mener jeg ikke, man kan vente noget Udbytte af at lade Sagen gaa i Fællesudvalg, skønt Lovforslaget ikke tilfredsstillende alle i den Affattelse, det har faaet i Landstinget — det, ønsker jeg dog at sige, er saa langt fra; der er adskillige mørke Punkter deri, som man maa beklage kommer med. Men Forholdet er det, at ved Lovforslag som det her foreliggende faar det andet Ting en større Indflydelse, end det vilde have paa Love i Almindelighed, fordi der her er Tale om Lejlighedslove, som skal være færdige, og som vi ikke kan lade falde bort. Dette gælder i ganske særlig Grad om denne Lov, den maa vi jo have inden 1. August. Der blev i Landstinget af Venstres Ordfører fremsat nogle Udtalelser om, at man maaske kunde blive nødsaget til eller komme til at nøjes med at forlænge den nugældende Lovs Gyldighed, men det vilde jeg dog anse for uheldigt, hvis f. Eks. et Fællesudvalg skulde have ført til dette Resultat, thi det Lovforslag, som foreligger her, er at foretrække for den nugældende Lov, fordi det, som sagt, indeholder Fremskridt, som Tiden har krævet og nødvendiggjort. Jeg vil altsaa tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse under Hensyn til det Pres, som Tinget er undergivet fra det andet Tings Side ifølge hele Lovens Karakter. Vi skal jo have Loven, og jeg vil anbefale, at vi tager den, som den er, af Frygt for, at man ellers skal komme til at nøjes med en Fornyelse af den gamle Lov.

Det vilde være mindre heldigt end at faa Loven i den nuværende Skikkelse, selv om denne er mindre tilfredsstillende.

Slebsager: Jeg er ikke enig i de Udtalelser, der er fremsatte af den ærede Ordfører, men da vi er enige om at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, skal jeg afholde mig fra al Diskussion om Enkelthederne og anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Landstinget.

Asger Karstensen: Det Resultat, man har faaet ud af Forhandlingerne om dette Lovforslag, maa efter de givne Omstændigheder siges at være i alt væsentligt tilfredsstillende. Gennem det Samarbejde, der har været mellem Venstre og Folkepartiet paa afgørende Punkter angaaende denne Sag, er det lykkedes at faa ført et Lovforslag igennem, som ikke omskaber Husejerne, Grundejerne, til en Pariakaste, og samtidig dermed har man faaet saadanne Fremskridt indført, at Loven overfor Lejerne vil virke paa en langt mere effektiv Maade end de tidligere Love. Jeg vil her tillade mig at nævne 3 Punkter for at vise, at det, som er udført fra Venstres og Folkepartiets Side, har sat sit stærke Præg paa det Lovforslag, der nu skal opføres til Lov, 3 Punkter, som jeg finder Anledning til at understrege, fordi det forekommer mig, at de i mange Maader er blevet urigtigt belyst gennem de Kommentarer, man har givet til de Forhandlinger, der er foregaaet. Det er blevet fremhævet, at man fra Regeringspartiernes Side har været særdeles nøjeregnende overfor dem, der har et enkelt Værelse. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, som garderer de Menneskers Rettigheder, der lejer enkelte Værelser, saaledes at de ikke ad forskellige Veje kan blive udsat for Ubehageligheder som Følge af den svage Stilling, hvori de staar overfor den, der lejer Værelse hos — den Bestemmelse, som her er gennemført, og som i saa særlig Grad sikrer de vedkommende uanset deres Stilling til Kosten, er fremkommet fra vor Side og ikke fra Regeringspartiernes Side. Jeg sigter her til § 5, hvor det hedder: „Er en møbleret Lejlighed eller Del af en saadan udlejet saaledes, at Udlejerens tillige skal yde Lejeren delvis Kost, er Lejeren uden Hensyn til Lejekontraktens Bestemmelser desangaaende berettiget til med 14 Dages Varsel at opsiges Kontrakten, for saa vidt Kosten an-